

Ontwerpbesluit van Gedeputeerde Staten
van Limburg

Vergunning

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Varkenshouderij met co-vergistings- en
mestverwerkingsinstallatie aan Veld-Oostenrijk 50 te
Horst aan de Maas

Zaaknummer: 2012-0663

Kenmerk: 2018/86076 d.d. 13 december 2018

Verzonden: 17 december 2018

1. Aanvraag

Bij brief van 6 september 2012, ontvangen op 7 september 2012, heeft XXXX namens Ashorst B.V. te Helmond, een vergunning als bedoeld in artikel 16/19d, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (verder: Nbw 1998) aangevraagd voor het wijzigen en exploiteren van een varkenshouderij met co-vergistings- en mestverwerkingsinstallatie, aan Veld-Oostenrijk 50 te Horst. De inrichting is gelegen nabij het Beschermd Natuurmonument 'Rouwkuilen' en de Natura 2000-gebieden 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Maasduinen' en 'Boschhuizerbergen'. De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2012-0663.

Op 11 mei 2015 hebben wij de aanvrager verzocht om aanvullende gegevens. Op 19 februari 2013, 11 juni 2015, 13 juli 2015, 3 september 2015, 10 maart 2017 en 23 oktober 2018 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden. De Wnb vervangt onder meer de Nbw 1998.

Uit artikel 9.10, eerste lid, van de Wnb volgt dat voornoemde vergunningaanvraag vanaf 1 januari 2017 wordt behandeld overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Wnb. Dat laatste heeft onder meer tot resultaat dat voornoemde aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 vanaf 1 januari 2017 geldt als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb en op deze aanvraag wordt beslist met toepassing van de procedure zoals vermeld onder 2. Voor zover voornoemde aanvraag mede betrekking heeft om een vergunning als bedoeld in artikel 16 van de Nbw 1998 geldt dat in de Wnb geen bepaling is opgenomen inhoudende een vergunningplicht voor Beschermd Natuurmonumenten overeenkomstig het bepaalde in het voormalige artikel 16 van de Nbw 1998, waardoor er geen sprake meer is van een vergunningplicht voor Beschermd natuurmonumenten.

2. Procedure en zienswijze

2.1. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. Het voorliggende ontwerp van het besluit op de aanvraag zal gedurende 6 weken voor een ieder ter inzage liggen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kan eenieder bij ons college schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen over dit ontwerp naar voren brengen.

Het ontwerpbesluit en de kennisgeving kunnen in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de provincie Limburg (www.limburg.nl). Vervolgens zullen wij, na afweging van de naar voren gebrachte zienswijzen, een definitief besluit op de aanvraag nemen. Tegen dat besluit staat vervolgens beroep open bij de rechtbank en hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Het onderhavige ontwerpbesluit zal, op grond van artikel 1.3, derde lid van de Wnb, aan het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant worden voorgelegd.

Het college van Gedeputeerde Staten van voornoemde provincie wordt verzocht om in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit.

2.2. Zienswijzen ten aanzien van het ontwerpbesluit

Op 16 maart 2017 (kenmerk 2017/19017) hebben wij een ontwerpbesluit op de aanvraag genomen. Op het ontwerpbesluit hebben wij zienswijzen ontvangen. Naar aanleiding van deze zienswijzen hebben wij op 23 oktober 2018 van XXXX namens de aanvrager aanvullende gegevens ontvangen. Met inachtneming van de aanvraag en de aanvullende gegevens is onderhavig (herzien)ontwerpbesluit genomen, dat in de plaats treedt van het op 16 maart 2017 (kenmerk 2017/19017) genomen ontwerpbesluit. De aanpassingen in de mestverwerking zijn zodanig dat een wezenlijk ander ontwerpbesluit wordt genomen. Bij onderhavig (herzien)ontwerpbesluit staat de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 Awb open.

3. Beoordelingskader en de beschermde gebieden

3.1. Algemeen

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dient rekening te worden gehouden met de gevolgen die het project of de andere handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niettemin worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel in voorkomend geval dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.2. De Programmatische Aanpak Stikstof en beoordeling onder het overgangsrecht

Voor zover een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb voorziet in een project of andere handeling welke stikstofdepositie veroorzaakt op een Natura 2000-gebied waarin tenminste één stikstofgevoelig kwalificerend habitatype voorkomt waarvoor de geldende kritische depositiewaarde wordt overschreden (geldt voor alle Natura 2000-gebieden in Limburg behoudens voor de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Abdij Lilbosch en voormalig klooster Mariahoop”), is van belang dat op 1 juli 2015 de Programmatische Aanpak Stikstof (verder: de PAS) in werking is getreden. Sinds 1 januari 2017 wordt de PAS gestalte gegeven via de desbetreffende bepalingen in de Wnb, het Besluit natuurbescherming (verder: Bnb) en de Regeling natuurbescherming (verder: Rnb), alsmede via het betrokken programma voor de periode 2015 – 2021 (verder: het Programma PAS 2015 – 2021). Aan het Programma PAS 2015-2021 ligt een (generieke) passende beoordeling als bedoeld in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb ten grondslag. Onderdeel van deze passende beoordeling vormen de gebiedsanalyses die voor alle in de PAS

betrokken Natura 2000-gebieden zijn opgesteld. De conclusie van de passende beoordeling (inclusief de gebiedsanalyses) is dat op grond daarvan de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de in het Programma PAS 2015 - 2021 betrokken Natura 2000-gebieden als gevolg van de uitvoering van dit programma niet zullen worden aangetast.

Door ons college is zowel met het Programma PAS 2015 - 2021 als met de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling ingestemd.

Doel van de PAS is het vinden van evenwicht tussen ecologie en economie. Daartoe voorziet de PAS (meer specifiek het Programma PAS 2015 – 2021) in brongerichte maatregelen die leiden tot een (verdere) afname van stikstofdepositie en gebiedsspecifieke herstelmaatregelen, waarmee de natuurwaarden van de betreffende Natura 2000-gebieden worden versterkt. Mede als resultaat van de trendmatige daling van stikstofdepositie als gevolg van (eerder) vaststaand beleid, biedt de PAS hierdoor ook ruimte voor economische ontwikkelingen die stikstofdepositie veroorzaken op Natura 2000-gebieden. Deze zogenaamde depositieruimte is allereerst beschikbaar voor autonome ontwikkelingen alsmede voor projecten en andere handelingen waarvan de op een betrokken Natura 2000-gebied veroorzaakte stikstofdepositie onder de in het Besluit grenswaarden gestelde grenswaarde blijft. Het overige gedeelte van deze ruimte kan als “ontwikkelingsruimte” op grond van artikel 2.7, eerste lid, van het Bnb worden toegedeeld aan (deels prioritaire) projecten en andere handelingen bij toestemmingsbesluiten, zoals een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb of een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Besluit omgevingsrecht (verder: Bor).

De PAS voorziet voor de vóór 1 juli 2015 ontvangen aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 die sinds 1 januari 2017 gelden als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb, in overgangsrecht. Zo volgt uit artikel 5.13, tweede lid, van het Bnb dat de artikelen 2.7, 2.8 en 2.9 van het Bnb onder omstandigheden niet van toepassing zijn op deze categorie vergunningaanvragen. Daarnaast kent het eerste lid van artikel 5.13 van het Bnb voor deze aanvragen een specifieke uitzondering op het in artikel 5.5, derde lid, van de Wnb opgenomen externe salderingsverbod voor projecten en andere handelingen die betrekking hebben op een inrichting als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer en stikstofdepositie veroorzaken op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied. Als resultaat van een en ander is het regime van de PAS voor een belangrijk gedeelte niet van toepassing op vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die weliswaar voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied, maar zijn ingediend vóór 1 juli 2015.

Met inachtneming van het vorenstaande en de huidige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, geldt voor de beoordeling van aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige Natura 2000-gebieden én vallen onder het overgangsrecht van de PAS, in zoverre het volgende.

Voor zover een zodanige vergunningaanvraag voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een stikstofgevoelig Habitatrichtlijngebied, kan de vergunning in zoverre worden verleend indien voor de exploitatie van de inrichting niet eerder een vergunning op grond van de Nbw 1998 of de

Natuurbeschermingswet (oud) is verleend én de aanvraag niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats ten opzichte van de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen 7 december 2004 en de datum waarop wordt besloten op de aanvraag (= de referentiesituatie). Voorziet bedoelde aanvraag ten opzichte van voornoemde referentiesituatie (wel) in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Habitatrichtlijngebied en is sprake van een project, dan dient een passende beoordeling te worden overgelegd. In een zodanige situatie kan de aangevraagde vergunning in zoverre uitsluitend worden verleend indien door middel van een rechtsgeldige externe saldering, andere mitigerende (beheer)maatregelen of een adequate ecologische onderbouwing uit deze passende beoordeling blijkt dat significante effecten op het betreffende Habitatrichtlijngebied zijn uitgesloten casu quo de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van dat gebied niet zullen worden aangetast.

Voor zover een vergunningaanvraag als hier bedoeld voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Vogelrichtlijngebied, dan is het hiervoor gestelde in relatie tot Habitatrichtlijngebieden van overeenkomstige toepassing. Dit laatste met dien verstande dat als referentiesituatie geldt de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Hinderwet, de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen de datum waarop het desbetreffende gebied ter uitvoering van de Vogelrichtlijn is aangewezen en de datum wordt besloten op de vergunningaanvraag. Let wel: in voorkomend geval dat een Vogelrichtlijngebied is aangewezen vóór 10 juni 1994, dient 10 juni 1994 als begindatum van de bij de referentiesituatie aan te houden periode te worden gehanteerd.

Overigens kán bij de beoordeling van deze categorie vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die (mede) voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Limburgs Vogelrichtlijngebied, de door ons college bij besluit van 27 november 2012 vastgestelde Beleidslijn “Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse Vogelrichtlijngebieden” (verder: de beleidslijn) in aanmerking worden genomen. Voorziet de betreffende vergunningaanvraag in een project en wordt deze beleidslijn in aanmerking genomen, dan dient aan de hand van een aan deze beleidslijn gerelateerde passende beoordeling te worden aangetoond dat voor zover de vergunningaanvraag voorziet in een (tijdelijke) toename van stikstofdepositie op één of meer Limburgse Vogelrichtlijngebieden bedoelde toename in de vorm van een externe saldering of anderszins wordt gemitigeerd. Volgens de beleidslijn geldt daarbij in de regel als toetsmoment 7 december 2004, hetgeen tevens veronderstelt dat in voorkomend geval dat extern wordt gesaldeerd, dit dient plaats te vinden met ammoniak/NOx-rechten die op deze datum bij de saldogevende locatie(s) aanwezig waren op grond van de Hinderwet of de Wet milieubeheer.

Los van het vorenstaande, dient er op grond van de relevante jurisprudentie vanuit te worden gegaan dat bij wijziging of uitbreiding van een bestaande inrichting – waarvoor nog niet eerder een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is verleend – de aanvraag betrekking dient te hebben op de exploitatie van de gehele inrichting na uitbreiding of wijziging. Daarnaast kan aan de hand van recente uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (uitspraken van 5 november 2014, zaaknummer 201401834/1/R6, 19 december 2014, zaaknummers 201110075/4/R4 en 201201853/3/R4) en 11 maart 2015, zaaknummers 201207642/1 en 201307354/1) worden afgeleid, dat in voorkomend geval dat de kritische depositiewaarden reeds worden overschreden een toename van stikstofdepositie niet per definitie betekent dat de natuurlijke kenmerken van het betreffende Natura 2000-

gebied worden aangetast. Of van een zodanige aantasting sprake is casu quo het aangevraagde project het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen belemmert, dient ook in een dergelijke situatie beoordeeld te worden aan de hand van alle relevante feiten en omstandigheden.

4. Overwegingen

4.1. Aanvraag

De aanvraag heeft betrekking op de varkenshouderij en de co-vergistings-/mestverwerkingsinstallatie binnen de inrichting van Ashorst B.V., gelegen aan Veld-Oostenrijk 50 te Horst Er wordt vergunning aangevraagd voor de activiteiten zoals onderstaand benoemd en toegelicht (tabel 1 t/m 1c).

- het exploiteren van een varkenshouderij;
- het verwerken van maximaal 61.000 ton mest en co-substraten per jaar waarvan maximaal 31.000 ton mest van de eigen veehouderij aan Veld-Oostenrijk 50 en maximaal 30.000 ton co-substraten die vallen onder bijlage Aa onderdeel 4 van de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet;
- het exploiteren van een co-vergistingsinstallatie voor maximaal 61.000 ton mest en co-substraten;
- het exploiteren van 2 WKK's voor het omzetten van biogas in elektriciteit en warmte.

Als gevolg van de bedrijfsactiviteiten vindt er ammoniakemissie plaats uit de stallen, de co-vergisting en de mestverwerking. Daarnaast veroorzaakt de inrichting stikstofemissie afkomstig van de WKK's en de vervoersbewegingen op het bedrijf. De ammoniak, afkomstig uit de stallen, is berekend conform de ammoniakemissiefactoren die zijn ontleend aan de bijlagen behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij. Voor de berekening van de ammoniakemissie uit de mestverwerking is gebruik gemaakt van rapport 402 van Wageningen UR Livestock Research waarbij metingen zijn gedaan aan 2 mestverwerkingslocaties met vergelijkbare uitgangspunten. De stikstofemissie voor de WKK's is berekend conform de norm uit het Activiteitenbesluit d.d. 1 januari 2018, voor de vervoersbewegingen is de emissie bepaald a.h.v. www.rijksoverheid.nl 'emissiefactoren voor snelwegen en niet-snelwegen'.

Procesbeschrijving co-vergisting/WKK's

De aangevoerde co-substraten en de van het bedrijf afkomstige drijfmest worden vanuit de silo's middels een gesloten circuit in de mengring gepompt. Per uur wordt de vergister vanuit de mengring gelijkmatig gevoed met een afgemeten portie dikke brij en vindt in de vergister de omzetting plaats van methaanbacteriën naar biogas. Dit biogas wordt d.m.v. een gasmotor en generator in de 2 WKK's van het bedrijf verbrand en omgezet in elektriciteit en warmte; de 2 WKK's draaien 8.760 uur per jaar. De opgewekte elektriciteit wordt ingezet op het eigen bedrijf en/of terug geleverd aan het net. De warmte wordt ingezet voor het op temperatuur houden van de vergisters, de hygiëniserie, in de varkensstallen en voor het fermenteren van voer.

Procesbeschrijving mestverwerking

Het digestaat uit de vergister wordt middels een mestscheider gesplitst in een vloeibare- en rulle fractie. Na de mestscheiding resteert 49.000 m³ vloeibare fractie welke wordt opgeslagen in een gesloten mestkelder onder de loods en op een later tijdstip uitgereden over de eigen landerijen. De rulle fractie wordt gedurende 1 uur bij een temperatuur van 70° C gehygiëniseerd en tot het moment van transport opgeslagen in 2 gesloten containers. De werkzaamheden vinden plaats in een gesloten ruimte voorzien van een luchtwasser met een reductiepercentage 70%.

Emissie co-vergisting

Om een goede werking van het biobed te garanderen wordt de verdringingslucht uit de mengring, die ammoniak bevat, gezuiverd d.m.v. een biobed met voorgeschakelde technieken zoals een torenzuurwasser. De ammoniakemissie bedraagt 1,8 kg/jaar¹.

Emissies mestverwerking

De mestverwerking veroorzaakt ammoniakemissie op de volgende componenten:

- o mestscheiding: net als bij de voorbeeldlocatie A vindt de mestscheiding plaats in een afgesloten mechanisch geventileerde ruimte en veroorzaakt 0,04 gram NH₃/uur. Per jaar komt er 0,4 kilogram ammoniak vrij²;
- o na scheiding van het digestaat resteert 49.000 m³ dunne fractie en deze wordt opgeslagen in een gesloten mestkelder onder de loods. Er vindt enkel emissie plaats van verdringingslucht op het moment dat dunne fractie wordt toegevoegd, totaal is dit 49.000 m³ per jaar. Voor de berekening van de hoeveelheid vrijkomende ammoniak is aangesloten bij de meetgegevens van voorbeeldlocatie B met een ammoniakemissie van 279 gr/uur. Uit de berekeningen volgt dat de ammoniakemissie van de inrichting van de aanvrager per jaar 3,6 kilogram bedraagt³;
- o hygiëniseren: omdat het proces van de hygiëniseren plaatsvindt in een gesloten systeem is de ammoniakemissie van dit onderdeel in de mestverwerking nihil⁴;
- o de rulle fractie wordt opgeslagen/afgevoerd in 2 afgedekte containers en veroorzaakt hiermee geen ammoniakemissie.

Emissie WKK's

Volgens Olfasense (rapport ASBV18A3, augustus 2018) is het debiet per WKK 3.870 Nm³/uur. Bij een maximale emissienorm van 340 mg/Nm³ is de emissie 11.526 kg NO_x/jaar/per WKK⁵.

Emissie vervoersbewegingen

Op de locatie vinden van maandag tot en met zondag vervoersbewegingen plaats door vrachtwagens en een shovel ten behoeve van de varkenshouderij en de mestverwerking. De NO_x-emissie van de vervoersbewegingen is op jaarbasis 38,1 kg NO_x⁶.

¹ Conform metingen door Olfasense (rapport ASBV18A3, augustus 2018) is dit 0,2 gr/uur. Op jaarbasis is de emissie: 0,2 gram x 8760 uur / 1.000 = 1,75 kg NH₃ / jaar.

² Conform Rapport 402 Wageningen UR Livestock Research: 0,04 gr NH₃/uur x 8.760 uur / 1.000 = 0,35 kg NH₃/jaar

³ Voorbeeldlocatie B heeft een debiet van 3.707 m³/uur, bij aanvrager is er geen ventilatie, het debiet is 0: 279 gr/uur / 3.707 m³/uur = 0,075 gr/m³ x 49.000 m³ / 1.000 = 3,6 kg/jaar

⁴ Conform Rapport 402 Wageningen UR Livestock Research en de 'Handleiding bewerken en verwerken van mest' van InfoMil

⁵ Emissie per jaar: 3.870 x 0,000340 kg/Nm³ = 1,3158 kg NO_x x 8.760 = 11.526 kg NO_x/jaar per WKK

⁶ Beoogd vrachtwagens: 2.400 x 0,200 x 15,919 / 1.000 = 7,6 kg NO_x per jaar

Beoogd en vergund shovel: 5,25 x 15,919 x 365 / 1.000 = 30,5 kg NO_x per jaar

Vergund vrachtwagens: 3,000 x 0,200 x 15,919 / 1.000 = 9,55 kg NO_x per jaar

Stal	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
1	Guste en dragende zeugen	D1.3.12.4		200	0,63	126,0
	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.2.15.4		490	0,45	220,5
2	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.2.15.4		1.344	0,45	604,8
3	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.2.15.4		1.176	0,45	529,2
4 links	Gespeende biggen	D1.1.15.4		2.028	0,10	202,8
4 + 5	Gespeende biggen	D1.1.14		1.560	0,03	46,8
	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.2.14		1.092	0,15	163,8
5 rechts	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.2.15.4		1.092	0,45	491,4
5 trad.	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.100		450	3,00	1.350,0
6 trad.	Kraamzeugen	D1.2.100		400	8,30	3.320,0
	Guste en dragende zeugen	D1.3.101		1.000	4,20	4.200,0
	Dekberen	D2.100		8	5,50	44,0
7	Gespeende biggen	D1.1.3		1.000	0,15	150,0
8	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.2.7.2.2	D3.2.14	2.280	0,095 ⁷	216,6
9	Gespeende biggen	D1.1.3	D1.1.14	3.864	0,01035 ⁷	40,0
10	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.2.7.2.2	D3.2.14	2.160	0,095 ⁷	205,2
12	Kraamzeugen	D1.2.15		152	0,42	63,8
13	Guste en dragende zeugen	D1.3.12.4		608	0,63	383,0
	Biobed					1,8
	Mestverwerking:					4,0
					Totaal	12.363,7

Tabel 1 onderdeel varkenshouderij/mestverwerking: aangevraagde situatie en laagst vergunde situatie na 7 december 2004, 24 maart 2000 en 10 juni 1994

⁷ De emissiefactor die bij de betreffende luchtwassystemen (en biofilters) staat vermeld, is gebaseerd op de toepassing van het luchtwassysteem bij een traditioneel (niet emissiearm) huisvestingssysteem. Indien het luchtwassysteem wordt toegepast in combinatie met een ander emissiearm huisvestingssysteem – niet zijnde een ander luchtwassysteem –, wordt de emissiefactor van die combinatie als volgt berekend: $efc = 0,01 \times (100 - rpl) \times efa$ (efc en efa zijn daarbij de emissiefactoren van de combinatie respectievelijk van het andere emissiearme systeem is; rpl geeft het reductiepercentage van de luchtwasser weer). Indien het reductiepercentage van het andere huisvestingssysteem evenwel hoger is dan 70 ($efa < 0,3efo$, waarbij efo de emissiefactor van overige huisvestingssystemen van de betreffende diercategorie is), dan geldt: $efc = 0,01 \times (100 - rpl) \times 0,3efo$

De in bovenstaande tabel en volgende vermelde 'Code RAV' alsmede de ammoniakemissiefactoren die zijn gehanteerd bij het berekenen van de (totale) emissie, zijn ontleend aan de bijlagen behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2015, nr. 16866 (in werking getreden op 1 augustus 2015), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 15585 (in werking getreden op 31 maart 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 49500 (in werking getreden op 1 oktober 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 420218 (in werking getreden op 12 april 2017), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 69963 (in werking getreden op 13 december 2017) en de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2018, nr. 39679 (in werking getreden op 20 juli 2018).

Type	Totaal (kg NO _x / jaar)
WKK 1 (vermogen 220 kWe)	11.526
WKK 2 (vermogen 220 kWe)	11.526

Tabel 1a: onderdeel WKK's => aangevraagde situatie en laagst vergunde situatie na 7 december 2004, 24 maart 2000 en 10 juni 1994

Type	Conform SRM1 Emissie gr / km	Totaal (kg NO _x / jaar)
Vervoersbewegingen shovel	15,919	30,5

Tabel 1b: onderdeel vervoersbewegingen shovel => aangevraagde situatie en laagst vergunde situatie na 7 december 2004, 24 maart 2000 en 10 juni 1994

Type	Conform SRM1 Emissie gr / km	Totaal (kg NO _x / jaar)
Vervoersbewegingen vrachtwagens (2.200 per jaar)	15,919.	7,6

Tabel 1c: onderdeel vervoersbewegingen vrachtwagens => aangevraagde situatie

Type	Conform SRM1 Emissie gr / km	Totaal (kg NO _x / jaar)
Vervoersbewegingen vrachtwagens (3.000 per jaar)	15,919	9,55

Tabel 1d: onderdeel vervoersbewegingen vrachtwagens => laagst vergunde situatie na 7 december 2004, 24 maart 2000 en 10 juni 1994

Jaarlijks bedraagt de emissie voor de beoogde situatie 12.363,7 kg NH₃ en 23.090,1 kg NO_x.

4.2. Habitatrichtlijngebieden

De Habitatrichtlijngebieden 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Maasduinen' en 'Boschhuizerbergen' zijn op 7 december 2004 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn en tevens op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst.

4.2.1. Uitgangssituatie Habitatrichtlijngebieden

'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Maasduinen' en 'Boschhuizerbergen'

Op 7 december 2004 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de vergunning verleend onder de Hinderwet bij besluit van 23 juli 1991. Sinds 7 december 2004 is voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer en/of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht een vervangende vergunning verleend in verband met een activiteit die minder ammoniak/NOx-emissie tot gevolg heeft. De laagst milieuvergunde situatie tussen 7 december 2004 en de datum van dit besluit vloeit voort uit de bij besluit van 22 augustus 2013 onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht door Provincie Limburg verleende veranderingsvergunning (kenmerk 2013/47376) voor het wijzigen, uitbreiden en exploiteren van een varkenshouderij met een totale emissie van 12.358 kg NH₃/jaar. De exploitatie van de co-vergistings- en mestverwerkingsinstallatie (61.000 ton mest en co-substraten) is reeds op 25 februari 2008 in de door Burgemeester en Wethouders van de gemeente Horst aan de Maas afgegeven revisievergunning (kenmerk 2006-175) vergund en sindsdien ongewijzigd voortgezet.

Met de veranderingsvergunning van Provincie Limburg is toestemming verleend voor bovenbeschreven activiteiten welke depositie veroorzaken op de Natura 2000-gebieden 'Deurnsche Peel en Mariapeel', 'Maasduinen' en 'Boschhuizerbergen'. Deze situatie, als weergegeven in tabel 1,1a,1b en 1d, geldt als referentiesituatie.

4.3. Vogelrichtlijngebieden

Het Vogelrichtlijngebied 'Maasduinen' is op 10 mei 1994 (De Hamert) en op 24 maart 2000 (voorlopig) aangewezen ter uitvoering van de Vogelrichtlijn. Het Vogelrichtlijngebied 'Deurnsche Peel en Mariapeel' is op 29 oktober 1986 (Mariapeel) en op 12 mei 1992 (Deurnsche Peelgebieden) (voorlopig) aangewezen ter uitvoering van de Vogelrichtlijn. Mede gezien de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011 (zaaknummer 201003301/1/R2), gelden als referentiedata met betrekking tot stikstofdepositie op voornoemde gebieden 10 juni 1994 en 24 maart 2000.

4.3.1. Uitgangssituatie Vogelrichtlijngebieden

'Deurnsche Peel en Mariapeel' en 'Maasduinen'

Op 10 juni 1994 en 24 maart 2000 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de vergunning verleend onder de Hinderwet bij besluit van 23 juli 1991. Sinds 10 juni 1994 en 24 maart 2000 is voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer en/of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht een vervangende vergunning verleend in verband met een activiteit die minder ammoniak/NOx-emissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie vloeit voort uit de bij besluit van 22 augustus 2013 onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht door Provincie Limburg verleende veranderingsvergunning (kenmerk 2013/47376). Deze situatie, als beschreven in paragraaf 4.2.1. en de tabellen 1,1a,1b en 1d geldt als referentiesituatie.

4.4. Effecten op de beschermde natuurgebieden

De inrichting ligt nabij onderstaande beschermde gebieden:

Naam gebied	Afstand in km
Deurnsche Peel en Mariapeel	8,3
Maasduinen (HR/VR / De Hamert)	8,7
Boschhuizerbergen	7,1

Tabel 2 afstand tot de beschermde gebieden

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag wordt getoetst of het project/handeling, gelet op de instandhoudingsdoelstelling(en), de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten kan verslechteren of een significant verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor de gebieden zijn aangewezen. Zure depositie leidt in voedselarme milieus, zoals die aanwezig zijn in de nabij gelegen natuurgebieden, tot verrijking van het milieu (vermesting). Tevens neemt de zuurgraad toe (verzuring). Deze processen hebben een negatieve invloed op de natuurwaarden.

Met behulp van het State of the art en gebruiksvriendelijke rekensysteem Aerius is de depositie op de betreffende Natura 2000-gebieden berekend op verschillende punten. Per gebied hebben wij 1 punt overgenomen in tabel 3 (zie ook bijlage 1). Weergegeven is de depositie in de bestaande en aangevraagde situatie.

Naam	X-coördinaat	Y-coördinaat	Depositie uitgangssituatie (mol N / ha / jaar)	Depositie aangevraagde situatie (mol N / ha / jaar)	Afname
Deurnsche Peel en Mariapeel	193 056	383 575	0,83	0,83	0,00
Maasduinen (HR / VR + De Hamert)	208 131	392 157	2,00	2,00	0,00
Boschhuizerbergen	198 842	395 085	3,41	3,41	0,00

Tabel 3 depositie op de beschermde gebieden

Uit de berekeningen blijkt dat de stikstofdepositie als gevolg van de aangevraagde situatie in voornoemde beschermde gebieden niet toeneemt.

Uit de aanvraag blijkt verder dat er geen andere - niet aan stikstofdepositie gerelateerde - negatieve effecten (zoals geluid, trillingen, licht, grondwaterstand-/grondwaterkwaliteitveranderingen etc.) te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

4.5. Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen, onderhavige aangevraagde activiteiten geen (significante) negatieve effecten zullen veroorzaken op de beschermde gebieden 'Deurnsche Peel en Mariapeel', 'Maasduinen' en 'Boschhuizerbergen' mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteiten in overeenstemming met het bepaalde bij of krachtens de Wet natuurbescherming.

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming en voorgaande overwegingen, besluiten wij:

1. aan Ashorst B.V. een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid van de Wnb te verlenen voor het in de nabijheid van Natura 2000-gebieden 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Maasduinen' en 'Boschhuizerbergen' exploiteren en wijzigen van een varkenshouderij met co-vergistinginstallatie en 2 WKK's en het verwerken van maximaal 61.000 ton mest en co-substraten, zoals aangevraagd d.d. 6 september 2012 met zaaknummer 2012-0663 aan Veld-Oostenrijk 50 te Horst;
2. aan Ashorst B.V. geen vergunning te verlenen voor het in de nabijheid van het beschermd natuurmonument 'Rouwkuilen' uitvoeren van de bovenvermelde werkzaamheden zoals aangevraagd d.d. 6 september 2012, met zaaknummer 2012-0663 aan Veld-Oostenrijk 50 te Horst aangezien er geen sprake is van het overtreden van de verbodsbepalingen uit de Wet natuurbescherming;
3. aan de vergunning de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 6;
4. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 7 september 2012, aangevuld op 19 februari 2013, 11 juni 2015, 3 september 2015, 10 maart 2017 en 23 oktober 2018, deel uitmaken van deze vergunning, behoudens en voor zover daarvan bij dit besluit niet wordt afgeweken.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

drs. M.G.P.I. Arts
Kwartiermaker Vergunningen
Toezicht en Handhaving (VTH)

6. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

- 6.1.** De vergunning heeft betrekking op het houden van de dieren aantallen op de stalsystemen aan Veld-Oostenrijk 50 te Horst aan de Maas met een ammoniakemissie van 12.357,9 kg/jaar zoals weergegeven in onderstaande tabel:

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren
1	Guste en dragende zeugen	D1.3.12.4		200
	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.2.15.4		490
2	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.2.15.4		1.344
3	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.2.15.4		1.176
4 links	Gespeende biggen	D1.1.15.4		2.028
4 + 5	Gespeende biggen	D1.1.14		1.560
	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.2.14		1.092
5 rechts	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.2.15.4		1.092
5 trad.	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.100		450
6 trad.	Kraamzeugen	D1.2.100		400
	Guste en dragende zeugen	D1.3.101		1.000
	Dekberen	D2.100		8
7	Gespeende biggen	D1.1.3		1.000
8	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.2.7.2.2	D3.2.14	2.280
9	Gespeende biggen	D1.1.3	D1.1.14	3.864
10	Vleesvarkens/ opfokzeugen	D3.2.7.2.2	D3.2.14	2.160
12	Kraamzeugen	D1.2.15		152
13	Guste en dragende zeugen	D1.3.12.4		608

De in de tabel vermelde 'Code RAV' alsmede de ammoniakemissiefactoren die zijn gehanteerd bij het berekenen van de (totale) emissie, zijn ontleend aan de bijlagen behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2015, nr. 16866 (in werking getreden op 1 augustus 2015), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 15585 (in werking getreden op 31 maart 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 49500 (in werking getreden op 1 oktober 2016), de

wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 420218 (in werking getreden op 12 april 2017), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 69963 (in werking getreden op 13 december 2017) en de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2018, nr. 39679 (in werking getreden op 20 juli 2018).

6.2. Mestbe- en verwerkingsinstallatie

- de vergunning heeft betrekking op het verwerken van jaarlijks maximaal 61.000 ton mest- en cosubstraten (31.000 ton mest van de eigen veehouderij en 30.000 ton co-substraten van buiten het bedrijf) met een ammoniakemissie van 5,8 kg per jaar;
- de mestverwerkingswerkzaamheden vinden plaats in een gesloten loods en bestaan uit het scheiden, hygiëniseren en opslaan van dunne- en rulle fractie;
- de dunne fractie wordt opgeslagen in afgesloten mestkelders, de rulle fractie wordt, tot en met het transport, opgeslagen in 2 afgesloten containers.

6.3. WKK's

De vergunning heeft betrekking op een NOx-emissie van 23.052,0 kg/jaar voor het in werking hebben van 2 WKK's.

6.4. Transport

De vergunning heeft betrekking op een ammoniakemissie van 38,1 kg NOx-emissie per jaar op basis van de vervoersbewegingen van het vrachtverkeer en de shovel op het bedrijfsterrein ten behoeve van de mestverwerking en de varkenshouderij.

Bijlage 1 - Ligging bedrijf en natuurgebieden

Legenda

Bron- en rekenpunten

- Natuurgebied
- Bedrijf

Natura 2000-gebieden

- VR
- HR
- VR+HR

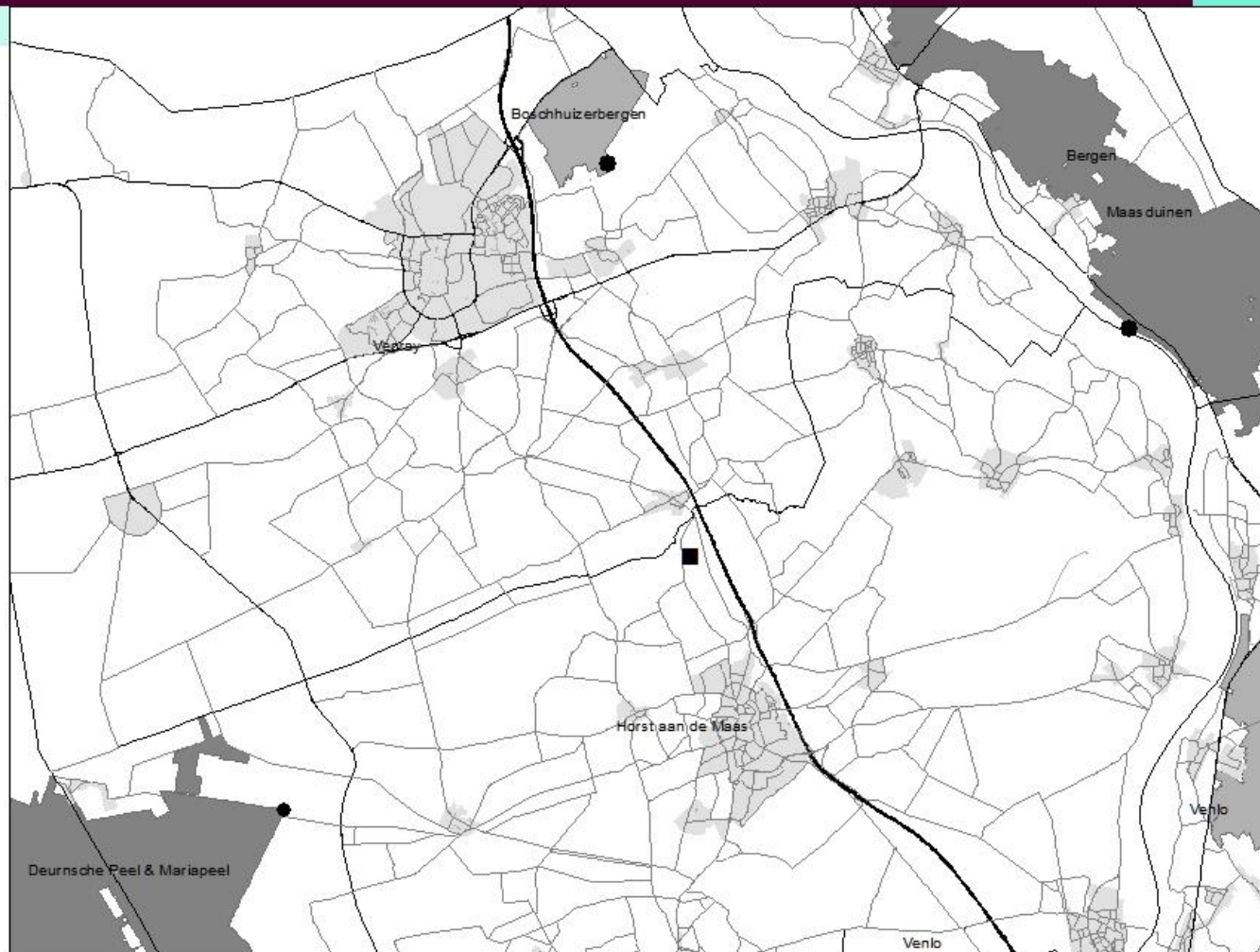
1.000
Meters

schaal: 1:100.000

12-11-2018

© Provincie Limburg
© 2016 dienst Kadaster, © Cyclomedia, © Geodan, © RWS

provincie limburg

